

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK

1891. ezüst-asztaldíszért 100 frtos I. díjat. — *Lukácsovits* János, asztalos, Budapest, 1896. iparművészeti haladásért és kitűnő munkáért millenáris nagy érmet. 1900-ban a párisi kiállításon ezüst-érmet. 1901-ban a torinói kiállításon diplôme de mérite. — *Ludwig* és *Stetka*, 1900. Páris, ezüst-érem. — *Magyar keramiai gyár* r.-t., 1900. Páris, ezüst-érem. — *Mahunka* Imre, műasztalos, Budapest, 1900. a párisi kiállításon arany-érmet. 1902. Torino, diplôme de mérite. — *Markup* Béla, 1900. Páris, bronz-érem. — *Marks* Gizella, Német-Elemér, 1899-ben szövött munkáért 100 korona jutalomdíjat. — *Marton* Alajos, Budapest, 1896-ban közreműködési érmet. — *Mészáros* Gyula, asztalos, Budapest, 1896-ban jó munkáért közreműködési érmet. — *Mirkovszkyné* Greguss Gizella, festőművész, 1900-ban bársonyművekért 200 koronás díjat. Bársonymunkáért 1902-ben a torinói kiállításon ezüst-érmet. — *Mitschka* József, Modor, 1900-ban a párisi kiállít. elism. okl. — *Mlinek* Adolf, cizeleur, Budapest, 1896-ban jó cizeleurmunkáért kiállítási érmet. 1900-ban elismerő oklevelet. — *Mohács*, Budapest, 1900-ban a párisi kiállításon ezüst-érmet. — *Mocsay* József, asztalos, 1902-ben a torinói kiáll. diplôme de mérite. — *Nadler* Róbert, 1900-ban a párisi kiáll. ezüst-érmet. — *Nagy* Gábor, 1900-ban a párisi kiállításon bronz-érmet. — *Nagy* József asztalos, Budapest, 1896-ban jó és szép munkáért kiállítási-érmet. — *Nagy* Lázár, 1900-ban a párisi kiáll. ezüst-érmet. — *Nagy* Sándor festőművész, 1900. Páris, bronz-érem. 1900-ban 200 koronás díjat. 1902. Torino, arany-érem. — *Nagy* Zsigmond, B.-Ujfalú, 1900. Páris, elism. okl. — *Nándori* J. Budapest, 1900-ban a párisi kiállításon ezüst-érmet. — *Nikolits* Szeréna, Dobráts-Apáti, 1900. Páris, bronz-érem. — *Oskó* Lajos, 1900-ban Páris, elism. okl. — *Paczka* Anna, Budapest, 1896-ban hímzésért és hű festésért milleniumi nagy érmet. — *Papp* Károly, Budapest, 1900-ban a párisi elism. oklevelet. — *Papp* Gábor, Budapest, 1900-ban a párisi kiállításon arany-érmet. — *Pauly* Erik, festőművész, 1900. Páris, elismerő oklevél. — *Pecher* Vilmos szobrász, Budapest, 1896-ban jó munkáért elismerő oklevelet. — *Petrassovits* J. asztalos, 1902. Torino, diplôme de mérite. — *Petrides* János, agyag edényekért 1902. Torino, ezüst-érmet. — *Pfeiffer* József, 1900. bronz-érem. — *Pick* Ede, 1900. Páris, elism. okl. — *Pillich* János, agyag edényekért, 1902. Torino, diplôme de mérite. — *Polgár* Alajos, 1898-ban kifogástalan jó munkáért 200 koronás díjat. 1900. párisi kiállításon ezüst-érmet. — *Pozsonyi szövőiskola*, 1898-ban 100 koronás díjat smyrnai és perzsa módon csomózott szőnyegeknek jeles készítéseért. — *Radócz* János, asztalos, Budapest, 1896-ban jó munkáért elismerő oklevelet. — *Rapoport* és társai. 1899-ben a karácsonyi kiállításon zománcolásért elismerő oklevelet. 1900. Páris, elismerő oklevelet. — *Rapoport* Jakab, zománcoló. 1902-ben, Torino, arany-érem. — *Reichard* József, könyvkötősegéd, Budapest, 1896-ban sikeres működésért közreműködési

érmet. — *Reisz és Porjesz* műasztalosok, Békés-Csaba. 1900-iki párisi kiállításon ezüst-érmet. — *Réthy* L. Budapest, 1900-ban a párisi kiáll. ezüst-érmet. — *Riha* Ferencz, szobrász, 1900. Páris, elismerő-okl. — *Rippl-Rónai* József, festőművész, 1900-ban Páris, ezüst-érem. — *Roger* Adolf. 1900. Páris, bronz-érem. — *Roosz* Magdolna, 1900. Páris, bronz-érem. — *Rost* Ottó, Budapest, 1900. Páris, arany-érem. — *Róth* Jakab, 1900-ban a párisi kiállításon elism. oklevelet. 1900-ban a párisi kiállításon bronz-érmet. — *Róth* Miksa, Budapest, 1898-ban az üvegmozaik meghonosításáért és az opalescens üvegnek ablakképekre művészi színvonalon álló alkalmazásáért iparművészeti arany-érmet. 1900-iki párisi kiállításon üvegfestésért ezüst-érmet. 1902-ben a torinói kiállításon arany-érmet. — *Rubin* A. és fiai, 1900. Páris, elismerő oklevelet. — *Rupprich* Károly, Budapest 1900-ban a párisi kiállításon arany-érmet.

(Folytatjuk.)

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK.

 ALOTTI CÍMEREK KIÁLLÍTÁSA AZ IPARMŰVÉSZETI MÚZEUMBAN. Címer alatt, a mi az élő heraldikában valóságos fegyver volt (arma, armes, Wappen), lassankint megszoktunk egy olyan ábrázolást érteni, mely a tulajdonjog kifejezésére vagy csak díszítő szerepre alkalmas állandó családi jelvény, rendesen fejedelemtől adva vagy jóváhagyva. A címerek kompozíciói nemcsak egyszerű „mesteralakok”-ból, azaz geometrikus díszekből állanak, hanem legtöbbször természetből vett, mesterséges és képzeleti képeket is foglalnak magukban. Az ábrázolás azonban többnyire heraldikailag stilizálva történik, azaz a lényeges jegyek vannak csak visszaadva, a jellemző vonások vannak csak szembetűnően feltüntetve. — Mindez azért, mert egyrészt a címerkép eredeti rendeltetése, hogy messziről kivehető legyen (a helyesen stilizált képek feltűnőbbek s így rendeltetésüknek inkább megfelelnek, mint a naturalisztikusan ábrázoltak), másrészt pedig maga a címer is ornamentum s így a benne foglalt képeknek is ornamentáltaknak kell lenniök.

A címereknek dekoratív rendeltetéssel való használata már a legrégebbi időkben szokásos volt, így a köpenyen, zékén, lótarakon stb. A címeres pajzsok képe

volt belevésve a pecsétgyűrűbe, az szerepelt sírköveken, épületeken és főképen pedig a halotti szertartásoknál. A nemes ember temetésénél mindig ott találjuk családját jelző címerét ellátva nevével, születési és halálozási dátumával. „Insignia pro exiguis“. A halotti címerek színezett fafaragással készültek eleinte, majd rézből aranyozva és ezüstözve is előfordultak (a kolozsvári templomban az Apaffyaké és Bánffyaké). Volt selyemre festett halotti címer is (ilyen pl. Kemény Ákos fejedelemé a maros-vecsei kriptában). Szóval az iparművészet legkülönbözőbb ágát vitték segítségül a halotti címerek előállításánál.

Nem érdektelen tehát bemutatni egy sorozatot, mint a mire az Iparművészeti Múzeum egy kiállítás keretében vállalkozik régi halotti címerekből. Gazdag tanúságot meríthetnek majd belőle a heraldikusok, de az iparművészek is.

A halotti címerek kiállítása folyó év őszére van tervezve. Addig Radisics Jenő igazgató és tisztviselői elvégzik a kiállítási anyag gyűjtését és rendezését.

EZETŐK OKTATÁSA AZ IPARMŰVÉSZETI MÚZEUMBAN.

Muzeális szempontból nagyfontosságú eszme életbeléptetését határozta el az Iparművészeti Múzeum igazgatósága.

Tapasztalta ugyanis, hogy azok az egyének, a kik az idegenek kalauzolásával foglalkoznak, a Múzeum gyűjteményeiről rendszeren tájékoztatlanságra valló, téves magyarázatokkal szolgálnak, sőt egyes műtárgyakról, valószínűleg a nagyobb érdeklődés felébresztése céljából, egyszerűen lehetetlen dolgokat állítanak. Például boldogult Grünwald Béla ágyáról egy ízben idegeneknek nagy lelki nyugalommal azt magyarázta egy kalauz, hogy az Báthori Erzsébet ágya s abban gyilkoltatta le a szüzeket stb. Az ilyen magyarázatok természetesen alkalmasak arra, hogy a múzeumot és annak tekintélyét az idegenek előtt kompromittálják és kétséget támasszanak nemcsak a múzeum, hanem a magyar tudományosság komolysága iránt is.

Elhatározta tehát Radisics igazgató, hogy alkalmat nyújt azoknak, a kik ide-

genvezetéssel foglalkoznak, hogy a múzeum műtárgyairól szakszerű ismereteket nyerjenek és e végből, később meghatározandó időben, egészen ingyenes előadásokat szándékozik tartani a jelentkező vezetők részére, a melyen elsajátíthatják a szükséges tudnivalókat. Azoknak, a kik az előadásokat hallgatják és a szükséges ismeretekről tanúságot is tesznek, szívesen állít majd ki azután igazolványt arról, hogy az Országos Magyar Iparművészeti Múzeum gyűjteményeit ismerik és arról szakszerű magyarázattal tudnak szolgálni.

OM. IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT VÁLASZTMÁNYA 1903. évi április hó 20-án *Ráth György* elnöklésével ülést tartott, a melyen jelen voltak *Czigler Győző* és *Szalay Imre* al-elnökök, *gróf Bánffy György*, *Faragó Ödön*, *Fittler Kamill*, *Forster Gyula*, *Gelléri Mór*, *Kriesch Aladár*, *Morelli Gusztáv*, *Pap Henrik*, *Radisics Jenő*, *Róth Miksa*, *Vig Albert* választmányi tagok és *Györgyi Kálmán* vezértitkár, a ki a jegyzőkönyvet vezeti.

Beck Dénes, *Gaul Károly*, *Gyömrői Manó*, *Horti Pál*, *Nádlér Róbert*, *Péterffy Lajos* és *Zsolnay Miklós* távolmaradásukat kimentették.

Elnök megnyitja az ülést s felkéri a jegyzőkönyv hitelesítésére *Vig Albert* választmányi tagot.

Elnök jelenti, hogy a választmány utólagos jóváhagyásának reményében az idei közgyűlés napját május hó 3-ára tűzte ki és elrendelte, hogy az alapszabályokban előirt időben és módon közzététessék.

A választmány a bejelentést helyessé tudomásul veszi.

Titkár felolvassa az 1902. évi zárószámadást, a mérleget s a társulat működéséről szóló jelentést, a melyet a választmány tudomásul vesz és ennek kapcsán megállapítja az 1903. évi előirányzatot olyképpen, hogy 66.160 K kiadásnak 66.188 K fedezete legyen.

A társulat tisztviselőinek hivatalos óráit a választmány olyképpen írja elő, hogy általában az irodai órák a közönséggel szemben hétköznapon 9—1-ig, vasárnap 9—12-ig tartassanak, ezenfelül amennyiben a munka kívánja 3—5 óráig.

A pénztáros hivatalos órája hetenkint egyszer, pénteken d. u. 3—4-ig, a másod-

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK

titkárá naponként d. u. 4^{1/2}—6^{1/2}-ig. A vezértitkár hivatalos óráinak megállapítását a választmány nem tartja szükségesnek. A bazár, illetve a kiállítások felügyelőjének kötelező órái azonosak az irodai órákkal s ezen felül külön kiállítások idején a nyitási idő egész tartama alatt kötelező teendőit ellátni, a mikor esetleg a fentebbi délutáni órák elesnek.

Elnök tájékoztatja a választmányt a lakberendezési kiállítás előkészületeiről s a MÁV. menetjegyirodával a kiállítás alkalmából rendezendő társas felrándulások iránt történt előzetes megállapodásokról. E szerint szükséges, hogy útirányonként legalább 50 jelentkező akadjon, akkor az illetők kedvezményes vasuti jegyen kívül egy sorsjegyet a társulat sorsolására, egy szabad belépti jegyet a társulat kiállításába s egy illusztrált katalógust kapnak, melyeknek árát a menetjegyiroda a társulatnak megtéríti.

A választmány a jelentést tudomásul veszi s ennek kapcsán elrendeli, hogy a kiállítás vasárnapon, kedden, szerdán, csütörtökön és pénteken reggel 9 órától délután 5 óráig legyen nyitva. A belépti díj hétköznapokon 60 fillér, vasárnapon 30 fillér, szombaton esetleg társas estélyt rendez a társulat, a mikor a belépti díjak a körülményekhez képest fölemelhetők. A társulati tagok, kik f. évi tagsági kötelezettségüknek eleget tettek, a rendes nyitási időben ingyen tekinthetik meg a kiállítást. Iskolák növendékei pedig tanáraik vezetése alatt szintén ingyen, de ekkor szükséges, hogy ezt a torlódások elkerülése végett előzetesen bejelentsék.

Az Erzsébet-emlékpályázat végrehajtó bizottságának elnökének felhívására a pályaműnek bíráló bizottságába a társulat kebeléből küldendő jury tagságra a választmány titkos szavazással megválasztja *Radisics Jenő* választmányi tagot.

Titkár bemutatja a torinói kiállítás zárószámadását, mely szerint 10,030.70 K fedezetlen összeg fenmaradt, a melyet a választmány határozata szerint a társulat egyelőre pénzkészletéből előlegezett. Együttal jelenti, hogy a kereskedelemügyi minister a társulat kérésére a hiány felét, azaz 5000 K már ki is utalványozta, továbbá, hogy biztosra vehető a vallás- és közoktatásügyi ministerium részéről, hogy a hiány másik felét engedélyezi, ami örvendetes tudomásul szolgál.

A kereskedelemügyi minister leiratát, a mely szerint a Mintalapok kiadását s szerkesztését a társulat idevágó javaslatainak elfogadása mellett véglegesen a társulatra bízta, a választmány tudomásul veszi, miután e tekintetben már az elnököt a kellő felhatalmazással ellátta.

A kereskedelemügyi minister véleményes jelentést kíván a társulattól *Kiszling Rudolf* kérvénye ügyében, a melyben fémdísz tárgyak gyártására állami segílyt s kedvezményeket kér.

Az elnök előzetesen megbízta volt *Faragó Ödön* választmányi tagot és a vezértitkárt, hogy a folyamodó cég felől a szükséges információkat beszerezzék s ennek gyárát s raktárát a helyszínén megnézzék.

A kiküldötték jelentésének meghallgatása s ennek nyomán megindult beható eszmecsere után a választmány abban állapodik meg, hogy pártoló véleményt terjeszt a minister elé azzal, hogy a segíly- és kedvezmények engedélyezésekor a minister szigorúan kösse ki, hogy azokat a folyamodó kizárólagosan csak díszművek gyártására fordíthassa, a mely téren csupán külföldi konkurenciával áll szemben. Ki legyen tehát zárva, hogy *Kiszling* még csak részben is csillárgyára használhassa az államszegélyt, mert ezzel az állam neki megkönnyítené a versenyt egy konsolidált hazai iparral szemben, a minek egyáltalán nem lehet helye.

Kelety Gusztáv özvegye, férjének hagyatékából egy szénnel rajzolt tájképet ajánl föl annak, eddig be nem fizetett 200 koronás alapítványa fejében.

A választmány a felajánlott képet a 200 korona alapítvány fejében elfogadja.

Az országos iparművészeti iskola végzett növendékei egyesületet akarnak alapítani, a melynek tagjai részére már most a társulat támogatását kérik. Nevezetesen, hogy engedje el a társulat az egyesület tagjainak a rendes tagsági díjnak felét, biztosítson azok munkásságának ismeretése végett a társulat közlönyében megfelelő helyet s eszközöljön ki az egyesület összejövetelei részére valamely alkalmas helyet az iparművészeti múzeumban.

A választmány meleg rokonszenvvel fogadja a kérelmet, mielőtt azonban ebben véglegesen határozná, ismerni kívánja a szövetkezet alapszabályait, a melyeket a kérvényezőktől bekíván.

Több kisebb jelentőségű ügynek elintézése után az elnök az ülést berekeszti.

MAGYAR IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT 1903. május 3-án tartotta XVIII. rendes évi közgyűlését Ráth György elnöklése mellett. Jegyző Györgyi Kálmán vezértitkár. Jelen vannak Szalay Imre és Czigler Győző al-elnökök s a társulatnak 52 tagja.

Az elnök a közgyűlést megnyitván, megállapítja, hogy annak napja és tárgysorozata az alapszabályokban előirt módon közzé volt téve. A jegyzőkönyv hitelesítésére felkéri dr. Mattlekovics Sándor v. b. t. t. és Gyalus László tanár, társulati tagokat. Egyúttal a napirend 5. pontjában előirt választás szavazatainak összegyűjtésére és összeszámlálására Palóczy Antal vezetése mellett Gaul Károly és Simay Lajos tagokból álló bizottságot küld ki. E formalítások után pedig a következő beszédet mondta el:

„Mielőtt a napirendre áttérnénk, annak első tárgyára, választmányunk évi jelentésére nézve kívánnék néhány megjegyzést előrebocsátani.

Az ily jelentések sajátkép társulatunk működését vázolják, az egyik évi közgyűléstől kezdve a következő közgyűlésig. Az utóbbi években azonban társulatunk feladatai s működésének köre annyira bővült, tekintélye annyira növekedett, hogy eme jelentések jóformán iparművészetünk egészének egy-egy évi történetét adják.

Az idők folyamán, a nélkül, hogy arra törekedett volna, társulatunkat önzéstelen, következetes s áldozatkész munkálkodása élére állította a hazai iparművészetnek.

Központjává vált az e téren keletkező minden jelentősbb mozgalomnak. Megszokták az iparosok és az iparművészek, hogy kiállításaiiban mutassák be tudásukat, haladásukat; viszont a nagyközönség mindinkább belátja, hogy ha valóban műbecsű hazai alkotásokkal akarja otthonát ékesíteni, ott azt megtalálhatja, vagy legalább megbízható útbaigazítást talál arra nézve, hogy szükségletét mely források fedezhetik legjobban.

A magyar iparművészet munkásai ha bárhol sorompóba lépnek a külfölddel, természetszerűen találják, hogy a társulatot illeti a vezérlő szerep, mely nem annyira dicsőséggel, mint inkább izgalmas, nagy munkával s nem csekélyebb anyagi s erkölcsi felelőséggel jár.

Nagy megnyugvásunkra szolgálhat, hogy mint a legutóbbi évek jelentései is igazolják, ebbeli vállalkozásainknak mindig megvolt a kívánt sikere. Az elért fényes eredmények zálogai annak, hogy ipar-

művészetünk kiheverve a gyermekkor betegségeit, oly tökélyre emelkedett, hogy csak sivár gazdasági viszonyaink hátráltatják abban a mértékben való boldogulását, a melyet teljesen megérdemel.

Beszámolásainkból lépten-nyomon még kitűnik, hogy a kormány is elismeri társulatunkat a magyar iparművészet legitím képviselőjének, nevezetesen úgy a közoktatásügyi mint a kereskedelemügyi miniszterium.

Tevékenységünkbe helyezett e megtisztelő bizalomnak, valamint a nagyközönség támogatásával, mely tagjaink folytonos emelkedésében nyilvánul, köszönjük anyagi eszközeink gyarapodását. Ez lehetővé tette, hogy a hazai iparművészet fejlesztésére és népszerűsítésére irányuló szakirodalom ma már úgyszólván a társulat kezében van.

Utalhatok e tekintetben folyóiratunkra, melyre méltán büszkék lehetünk, az Iparművészet Könyvére, a mely nagyszabású encyklopedikus művet az egész hazai sajtó majdnem egyhangúlag meleg elismeréssel fogadott; utalhatok végül a társulat legújabb irodalmi vállalkozására, a Mintalapokra, a mely, ha programunkat megvalósíthatjuk, valódi kincs bányája lesz, a melyből a hazai iparosság s az iparművészek, a szakiskolák tanárai s növendékei, a művelt közönség egyaránt dús anyagot meríthetnek.

Ebbeli reményünknek biztos alapot ad az a tüneményeszerű fellendülés, a mely a közelmúlt időben az iparművészet tervezés terén feltűnt. Eddig csak egy-két művész foglalkozott hivatásszerűen iparművészeti tervezéssel, míg ma hosszú sorát ösmerjük az alaposan kiművelt ifjú talentumoknak, kik az úgynevezett alkalmazott művészetek pályáján kívánják tudásukat értékesíteni. Ezeknek túlnyomó része az orsz. iparművészeti iskolának köszöni kiképzését s az iskolának közelebb rendezett valóban magas színvonalon álló kiállítása garanciát nyújt arra is, hogy bármily mértékben gyarapodjék ezentúl a művészi irányban munkálkodó iparosaink és gyáraink termelési képessége, rendelkezésükre mindig fognak jeles szellemi erők állani, melyeknek közreműködésével munkáiknak tehnikus tökélye igazi művészi értékkel fog párosulni.

Midőn így az iparművészeti iskola alapját veti meg az iparművészek kiművelésének, az iparművészeti múzeum gazdag s céltudatosan gyarapított gyűj-

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK

teményei, megbecsülhetlen tanulságos anyagot szolgáltatnak a tanításra épp úgy mint az önképzésre. E mellett a múzeum a külföld legjobb modern alkotásainak időnkinti kiállításával kiegészíti az iparművészeti társulat tevékenységét, mely természetszerűen csak a hazai munkának társadalmi úton való ismertetésére és értékesítésére szorítkozhatik.

Hogy e három tényező: az iparművészeti múzeum, az iparművészeti iskola és a magyar iparművészeti társulat egy tető alatt egyesülve ily harmónikus együttműködést fejthetnek ki, az első sorban annak a providencialis nagy államférfiúnak köszönhető, a ki bölcs előrelátással e három intézményt úgyszólván egy csapásra megteremtette akkor, a mikor e hazában magyar iparművészetről jóformán szó sem volt. Majd pedig a technológiai múzeummal egyesített állami középipari iskola felállításával gondoskodott arról is, hogy az ifjú iparos nemzedék kellő arányban a művészi oktatásban részesüljön, s az iparművészek terveit teljesen megértse és valósítani tudja.

Mivel pedig a társulat ma már túl van az úttörés nehéz küzdelmein, gondoskodhatott arról, hogy alapítója és első elnöke iránt táplált örökös háláérzelmeit a maga köréből kiinduló állandó művészi alkotással is s méltó módon fejezze ki. Az e célból sokszorosítandó emlékérem, a melyre már kiirtuk a pályázatot, lehetővé teszi Trefort Ágoston minden tisztelőjének, hogy megszerezze és maga előtt lássa arcképét a magyar iparművészet megteremtőjének, a kinek emlékét bizonyára mindnyájan eddig is igaz kegyelettel szívünkben őrizzük.

Ezután áttérve a napirendre, a társulatnak 1902. évi működéséről szóló jelentést a közgyűlés, tekintettel arra, hogy a jelentés nyomtatásban megjelent és azt a tagoknak előzetesen meg is küldték, felolvasottnak tekinti.

E tárgyhoz szól *Ágotai* Lajos társ. tag, kiemelve a társulat vezetőségének buzgóságát, sikeres munkálkodását, a melylyel a működéséhez fűzött várakozásokat kielégítette. Örömmel látja, hogy nemcsak a hazai közönség, hanem a külföld is méltányolja a társulat komoly munkáját.

Idézi *Wlassics* miniszternek levelét, mely szerint nincs az országban oly kulturális intézmény, mely oly csekély anyagi eszközökkel aránylag oly nagy sikereket tud fölmutatni, mint a társulat.

Érdeme a társulatnak a magyaros ízlés ápolása s kéri a választmányt, hogy azt jövőben is fejlessze, végül indítványozza, hogy a jelentés tudomásul vétele kapcsán a közgyűlés köszönetet szavazzon az elnökségnek s a választmánynak eredményes munkálkodásáért.

Ezzel szemben *Hencz* Károly élesen bírálja a választmány eljárását s a többi között felhózza, hogy a torinói kiállítás rendezése nagy anyagi kockázattal járt s a kiállítási költségek előlegezésére a választmány jogosítva nem volt. Szólv szerint a tagok érdekeit nem viseli egyformán szívében a választmány. Hibáztatja, hogy a karácsonyi kiállításon belépő díjat szedtek és kifogásolja a pályázatoknál követett eljárást. Végül kijelenti, hogy nem járul hozzá Ágotai indítványához.

Hamvay Ödön személyi természetű felszólalása után

Matlekovic Sándor figyelmezteti *Hencz* Károly tagot, hogy célszerűbb ha konkrét panaszai a választmányhoz fordul, a mely azokat bizonyára megvizsgálja, s a mennyiben szükséges, orvosolja is a bajokat. Esetleg rendkívüli közgyűlésen tárgyalhatná kívánságait.

Talos Pál utalva egy felől arra, hogy a Bútorcsarnok a karácsonyi kiállításon nem kapott annyi helyet mint a mennyit kért, utal továbbá saját tapasztalatára, s ennek alapján arra kéri az elnökséget, hogy méltányosabban bánjon a kisiparosokkal.

Gelléri Mór, mint a választmány tagja visszautasítja *Talos* abbeli vádját, hogy a társulat nem respektálja a kisiparosok érdekeit, figyelmezteti, hogy a társulatnak az iparosság összességét kell szem előtt tartania, nem pedig csupán egyes szövetkezetet. Egyébként mutatja a társulatnak a Bútorcsarnok iránti jóindulatát a tény, hogy a midőn először volt szó a kereskedelemügyi miniszter 2000 koronás nagy díjának odaítéléséről, erre a Bútorcsarnokot hozta javaslatba. *Hencz* Károlylyal szemben megjegyzi, hogy a belépti díjak szedése jogosult, mert a társulat nagyobb szabású kiállításai oly nagy költséggel járnak, a melyeket a társulat rendes jövedelmeiből nem fedezhet.

Baranski Gyula dr. teljes elismeréssel adózik az elnökség és a választmány odaadó működésének s semmiben sem látja indokolva a felhozott kifogásokat. Ezért csatlakozik Ágotai indítványához.

Erre az elnök felteszi a kérdést, vajjon elfogadja-e a közgyűlés Ágotai indít-

ványát? Felállással történt a szavazás s az ellenpróba megejtése után az elnök konstatálja, hogy a közgyűlés Hencz Károly szavazata ellen elfogadván Ágotai indítványát, egyhangúlag tudomásról veszi a választmány jelentését s köszönetet szavaz az elnökségnek sikeres működéséért.

Titkár felolvassa az 1902. évi zárószámadások megvizsgálására a mult közgyűlés által kiküldött számvizsgálók jelentését.

Hencz Károly nem adja meg a felmentést, mert az elszámolás nem felel meg egészen az előirányzatnak. Hamvay Ödön személyes kérdésben való felszólalása után a közgyűlés a két utóbbi felszólaló szavazata ellenében az elszámolást tudomásul veszi és megadja a fölmentést.

Az 1903. évi költségvetést a közgyűlés, a választmány előterjesztése szerint, elfogadja, a mely szerint 66.160 korona kiadással szemben 66.188 korona bevételt irányzott elő.

Az idei számadások megvizsgálására a közgyűlés közfelkiáltással ismét megválasztja Benke Gyula és Hoffmann Alfréd egyesületi tagokat.

Az 1900. évben megválasztott választmányi tagoknak megbízatása lejárván, tíz választmányi tagsági hely üresedik meg. Az elnök a szavazás idején felfüggeszti a közgyűlést.

A szavazás megejtése s a szavazatok összeszámlálása után az elnök a közgyűlést újból megnyitja, mire Palóczy Antal, mint a szavazatszedő-bizottság elnöke, kihirdeti a szavazás eredményét, a mely szerint esett Horti Pálra 42, Pap Henrikre 42, Kriesch Aladárra 41, Morelli Gusztávra 40, Beck Dénesre 39, dr. Forster Gy. 39, Kammerer Ernőre 39, Zsolnay Miklósrá 39, Radisics Jenőre 39, Ágotai Lajosra 30 szavazatot; a többi szavazat megoszlott.

E bejelentés nyomán az elnök a felolvasott társulati tagokat a közgyűlés által szabályszerűen megválasztott választmányi tagoknak jelenti s a közgyűlést berekesztette.

 MAGYAR IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT ez idei nagy sorsolásának sorsjegyeit június hó folyamán hozzák forgalomba. A társulati tagok, akik tagdíjukat lefizették, három sorsjegyet ingyen kapnak. A főnyeremény, mint már jelentettük, egy 30.000 koronát érő díszes kelengye-ebédlő, a mely a mostani lakberendezési kiállításon látható. A társulat elnöksége melegen

ajánlja a sorsolás ügyét a t. tagok figyelmébe s kéri őket, hogy a sorsjegyeket ösmerőseik körében terjesszék. Sorsjegyekre megrendelést elfogad a Társulat titkári hivatala.

 M. IPARMŰVÉSZETI TÁRSULAT lakberendezési kiállításának megnyitása óta június hó 15-ig 7063 fizető látogatója volt. A társulat tagjai, a kiállítók s a sajtó képviselői díjmentesen látogathatják a kiállítást. Június hó végeig a kiállítás — hétfőt kivéve — naponként 9 órától d. u. 5 óráig látható. Julius 1-től kezdve azonban hétfőt és pénteket kivéve, naponként 9 órától d. u. 1 óráig. A kiállításon egyébként eddig is már számos vásárlás s megrendelés történt. A kiállítás bezárását egyelőre október hó 15-ére tüzték ki.

 FELHÍVÁS. A Magyar Iparművészeti Társulat felhívja az összes hazai tervező művészeket és művészi iparosokat, hogy a társulat folyó évi karácsonyi kiállításán résztvegyenek. E kiállításon a hazai iparművészet újabb haladását akarjuk a magyar közönségnek bemutatni s alkalmat adni arra, hogy a művészi iparosaink munkáikat értékesíthessék.

A kiállítók buzdítására szolgálnak a kiállítás alkalmából kitűzött következő kitüntetések, illetőleg díjak:

a) a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter által alapított állami nagy arany érem, amely kompozíció és kivitel tekintetében feltétlen becsü müipari munkákért ítélhető oda. (Az erre vonatkozó részletes szabályzat olvasható a Magyar Iparművészet 1898. évfolyamának 412-ik lapján.)

b) a kereskedelemügyi m. kir. miniszternek 2000 koronás nagy díja, melyet kizárólagosan iparosok kaphatnak kiváló müipari munkáikért, tekintet nélkül arra, vajjon a saját, vagy mások tervei után dolgoztak-e.

c) a kereskedelemügyi m. kir. miniszter állami érme, melyből több példány odaítélhető s amelyre nézve különben a b) pontban foglaltak irányadók.

Utóbbi két kitüntetést a választmány tagjaiból alakított héttagú jurynek javaslata alapján adományozza a miniszter.

E kitüntetések mellett nagyobb arányú vásárlásokról is biztosíthatjuk a kiállítóinkat. Nevezetesen Ő Felsége részéről, úgy mint az az előző években is történt, nagyobb összegű vételek várhatók, to-

HIVATALOS TUDÓSÍTÁSOK

vább a vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter a múzeumok számára jelentékenyebb beszerzéseket fog tenni; társulatunk pedig nagy tárgysorsjátéka nyemrényeinek egy részét szintén e kiállításon szerzi be.

A társulat különös súlyt helyez arra, hogy a kiállításra kerülő munkák lehetőleg olcsók és karácsonyi ajándéknak alkalmasak legyenek, továbbá hogy azok eredeti jó tervrajzok után készüljenek s hogy a jelenkor tisztult ízlésének megfeleljenek. Sablonos munkák, vagy meglévő dolgoknak egyszerű utánzatai feltétlenül ki vannak zárva.

A kiállítás megnyitása ez idén a szokásos időnél korábban, azaz november hó elején lesz, hogy a közönség karácsonyi szükségletét jókor beszerezhesse. Ezért szükséges, hogy a kiállítók kész tárgyaikat legkésőbb október hó végéig a társulat címére az orsz. iparművészeti múzeumba beküldjék. A netalán később érkező tárgyakat a társulat minden indokolás nélkül visszautasíthatja.

Helypénzt nem fizetnek a kiállítók, hanem csupán az eladott vagy a kiállítás révén megrendelt tárgyak eladási ára után jár a társulatnak 5%-nyi bazarjutalék. A szállítás költségei (oda és vissza) s az esetleges biztosítás a kiállítókat terheli. A mennyiben pedig egyesek egész szobaberendezést akarnak kiállítani, az illető szobának installációjáról és díszítéséről az illető kiállítónak kell gondoskodnia.

Miután előrelátható, hogy az idén az eddiginél még több kiállító akar kiállításunkon résztvenni s mert helyi viszonyainkkal számolnunk kell, felkérjük mindazokat akik a kiállításon részt venni akarnak, hogy előzetes tájékoztatásunk végett augusztus hó 1-éig jelentkezzenek. A bejelentést a társulat által kibocsátott bejelentő íveken kell megtenni, a melyek a társulat titkári hivatalában kaphatók. Több helyet igénylő tárgyknál, mint pl. szobaberendezéseknél szükséges, hogy a jelzett napig a kiállításra szánt munkának rajzát is bemutassák a kiállítóknak. A végleges elfogadás önként érthetően, kizárólagosan a kiállítás külön bíráló bizottságának a hatáskörébe tartozik, amely csak a teljesen kész tárgyak megvizsgálása alapján ítélhet.

Budapest, 1903 június havában.

Hazafias üdvözlettel

A Magyar Iparművészeti Társulat
elnöksége.

ÚJ TAGOK. Folyó évi március hó 18-ika óta e füzet megjelenéseig a következők léptek be a „Magyar Iparművészeti Társulat“ rendes tagjainak sorába:

Aradi mérnök és építész egylet Arad, Borsos József építész Budapest, dr. Bauer Lajos orvos Budapest, Demeczky Mihály dr. a Ferencz József intézet kormányzója, Budapest, Erdy Zsigmond műépítész Daruvár, Erdős és Herczeg műasztalosok Budapest, Édeskúthy Jenő fűszerkereskedő Budapest, Fülöp Elemér szobrász Budapest, Gárdos András asztalos Budapest, dr. Ghillány József pénzügyi fogalmazó Budapest, Haasz Emil fakereskedő, Budapest, Herczfelder Zsigmondné Budapest, Halász József rajztanár Pásztó, Horovics Géza bányagazgatósági főtisztviselő Salgó-Tarján, Hamvay Ödön Budapest, Huber Miklós építész Budapest, Hármos Gyula gyógyszerész Budapest, Horváth Sándor, iparműv. rajzoló, Budapest, Jeney Jenő festőművész Budapest, Kiss Ernő és Ta Budapest, Komáromi faiparosok hitel- és termelő szövetkezete Komáron, Károlyi Emil építész Budapest, Kószér Győző szobrász Budapest, Kaufmann József műasztalos Budapest, Kurcz Lipót és Ta cinkografus Budapest, Kéry Ferenc szobrász Budapest, Keller József vaskereskedő Budapest, Krauser Béla műbútor- és épületasztalos Temesvár Erzsébetváros, Légrády Géza magánhivatalnok Budapest, dr. Lévy Zsigmond ügyvéd Budapest, Löwenstein Arnold Budapest, Madarasy Gábor asztalos Budapest, Murányi Kálmán rajztanár Alsó-Lendva, Margitay Tihamér festőművész Újpest, Neumann Lajos szakrajzoló Budapest, Neuhauser János Budapest, Prohászka Ede gyógyszerész Győr, Pólya Sándor építész Budapest, Pataky Károly szigorló jogász Budapest, Plökl Nándor Budapest, Piazza Victor műasztalos, Budapest, Róna József szobrász Budapest, Rex Manó ügynök Budapest, Strausz Lajos mérnök Munkács, Siklós Árpád műépítész Budapest, Schapring Gusztáv nagykereskedő Pécs, Székesfehérvári alsófokú ipariskola Székesfehérvár, Sárkány Alfréd Csetnek, Schmidt János oltárépítő Budapest, Tihanyi József kávész Budapest, Tóth Géza Fiume, Vögerl Rezső rajztanárjelölt Budapest, Vécsey Etelka magánzó Budapest, Varju Béla hangszerkészítő Budapest, Weisz Gyula szobrász Budapest, Verkner Ármin terménykereskedő Budapest, iff. Wotzasik István Budapest. Összesen ötvenhét új rendes tag.